

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste

— Riidanalaisen päätöksen antamisen taustalla olevat tosiseikat on todettu mielivaltaisesti ja ilmeisen virheellisesti, ja näin ollen komissio on ylittänyt harkintavaltansa rajat ja tehnyt ilmeisiä virheitä näytön aineellisessa arvioinnissa.

2) Toinen kanneperuste

— Komissio on arvioinut virheellisesti Gdynia Kosakowon lentokentän investointien oikeudellisessa arvioinnissa merkityksellisiä seikkoja ja olosuhteita.

3) Kolmas kanneperuste

— Komissio on ylittänyt vapaan harkinnan rajat, sillä oikeuskäytännössä korostetaan harkintavaltaa käyttävän toimielimen velvollisuutta selventää myös, miksi tietyt todisteet ja tosiseikat on otettu huomioon ja muita ei ole otettu huomioon.

4) Neljäs kanneperuste

— SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja eurooppaoikeuden yleisiä oikeusperiaatteita – oikeusvarmuuden periaatetta ja toimielinten lojaalisuutta oikeussubjekteja kohtaan koskevaa periaatetta – on rikottu, koska niitä on sovellettu ja tulkittu virheellisesti.

5) Viides kanneperuste

— Tosiseikkojen ja todisteiden oikeudellisessa luokittelussa on tehty virheitä, jotka vaikuttavat niin, että riidanalaisella päätöksellä on rikottu SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, kun siinä on todettu, että kyseisessä asiassa edellytykset sille, että kantajien toimintaa voitaisiin pitää yksityisen sijoittajan toimintana, eivät täyty, eikä ole osoitettu, että yksityinen sijoittaja olisi toteuttanut investointihankkeen, mistä seuraa, että investoinnit Gdynia Kosakowon lentokenttään ovat kiellettyä julkista tukea.

Kanne 2.4.2014 – Regione autonoma della Sardegna v. komissio

(Asia T-219/14)

(2014/C 175/68)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Regione autonoma della Sardegna (asiamiehet: asianajajat T. Ledda, S. Sau, G. Roberti, G. Bellitti ja I. Perego)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan kokonaan tai osittain riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä

— luonnehditaan korvaus julkisesta palvelusta ja 7.8.2012 annettu alueellinen laki nro 15 sekä Saremarin osakkeenomistajien yhtiökokouksen 15.6.2012 hyväksymä pääomapanos valtioneuiksi

- katsotaan, että nämä toimenpiteet eivät sovellu sisämarkkinoille, ja määrätään niiden takaisin perimisestä
- toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että päätöksen 2012/21/EU 4 artiklan f alakohta ja julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevien Euroopan unionin puiteiden (2011) 9 kohta ovat laittomia eikä niitä voida soveltaa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävä kanne koskee Regione Sardegnan Saremarin hyväksi toteuttamista tukitoimenpiteistä SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) ja SA.32016 (2011/C) 22.6.2014 tehtyä Euroopan komission päätöstä. Kyseisellä päätöksellä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi tuki, jonka kantaja on väitetysti myöntänyt Saremarille yleisen edun mukaisen palvelun tarjoamisen varmistamiseksi Sardinian ja mantereen välisessä kabotaasiliikenteessä vuosina 2011–2012, jotta palvelut olisivat käyttäjien silmissä mahdollisimman kohtuuhintaisia.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Vastaaja on rikkonut SEUT 106 artiklan 2 kohtaa arvioimalla virheellisesti tosiseikkoja ja esittämällä puutteelliset perustelut, koska se on paitsi määritellyt väärin Saremarin julkisen palvelun velvoitteet, myös puuttunut jäsenvaltion päätösten sisältöön ja siten jäsenvaltion talous- ja sosiaalipoliittisiin valintoihin.
- 2) Vastaaja on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja SEUT 106 artiklan 2 kohtaa katsomalla, että Altmark-oikeuskäytännössä vahvistetut vaatimukset eivät käsiteltävässä tapauksessa olleet täyttyneet. Tässä yhteydessä komissio on arvioinut virheellisesti tosiseikkoja ja esittänyt puutteelliset perustelut katsomalla muun muassa, että markkinoilla oli olemassa yhtenäiset ja riittävät takeet Regionen yksilöimää julkista palvelua koskevan vaatimuksen täyttämiseksi.
- 3) Vastaaja on myös rikkonut SEUT 106 artiklan 2 kohtaa sekä päätöksiä 2005/824/EY ja 2012/21/EU ja arvioinut virheellisesti tosiseikkoja ja esittänyt puutteelliset perustelut, koska se on (i) katsonut, ettei päätöstä 2005/824/EY voitu soveltaa ajallisesti, ja (ii) joka tapauksessa päätellyt, ettei mainituissa päätöksissä vahvistettuja periaatteita voitu soveltaa käsiteltävässä asiassa.
- 4) Vastaaja on rikkonut SEUT 106 artiklan 2 kohtaa arvioimalla virheellisesti tosiseikkoja ja esittänyt puutteelliset perustelut, koska se on luonnehtinut Saremar-yhtiön valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa suuntaviivoissa tarkoitetuksi vaikeuksissa olevaksi yritykseksi.
- 5) Vastaaja on rikkonut SEUT 106 artiklan 2 kohtaa ja arvioinut virheellisesti tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, koska se on katsonut, että julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevien Euroopan unionin puiteiden (2011) mukaiset toimenpiteen sisämarkkinoille soveltuvuutta koskevat edellytykset eivät olleet täyttyneet.
- 6) Vastaaja on rikkonut lopuksi SEUT 106 artiklan 2 kohtaa ja arvioinut virheellisesti tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja Regione Sardegnan toteuttaman Saremar-yhtiön pääomapohjan vahvistamisen luonteen osalta katsomalla, että kyseinen pääomapohjan vahvistus antaa etua Saremarille eikä se ole siten markkinataloussijoittajaperiaatteen vaatimusten mukainen.

Kanne 2.4.2014 – Saremar v. komissio

(Asia T-220/14)

(2014/C 175/69)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Saremar – Sardegna Regionale Marittima SpA (Cagliari, Italia) (edustajat: asianajajat G. Roberti, G. Bellitti ja I. Perego)

Vastaaja: Euroopan komissio